

**Akademie věd
České republiky**

Teze disertace k získání vědeckého titulu „doktor věd“ ve
skupině:

vědy filologické

Český verš počátku 20. století

Komise pro obhajoby doktorských disertací v oboru:
bohemistika

PhDr. Robert Kolár, Ph.D.

Ústav pro českou literaturu AV ČR

Praha 2026

Obsah

Úvod	4
Metodologická východiska a materiál	4
Hlavní teze a hypotézy	5
Význam bádání	6
Seznam publikací	7
Strofické kombinace	8
Raný a pozdní Gellner	9
TAB. 1	10
Verš raného Karla Tomana	11
TAB. 2	12
Rané verše Fráni Šrámka	13
Verš a žánr. Skica k předválečné tvorbě Viktora Dyka	14
TAB. 3	14
Metre and Semantics in the Poetry of Czech Post-Symbolists Accessed via LDA Topic Modelling	15
TAB. 4	16
The Metrics of Four Czech Poets in Russian Translations ..	17
Resumé (česky)	18
Metodologie a přístup	18
Klíčová zjištění u jednotlivých autorů	18
Obecné versologické teze	19
Význam bádání	19
Resumé (English)	20

Methodology and Approach.....	20
Key Findings for Individual Authors.....	20
General Versological Theses.....	21
Significance of the Research.....	22
Prameny	23
Literatura	26

Úvod

Dizertační práce *Český verš počátku 20. století* vychází z dlouhodobého a systematického výzkumu českého verše přelomu 19. a 20. století. Práce se hlásí k tradici „pražské versologické školy“, zejména k dílu Miroslav Červenky a Květy Sgallové. Zatímco díky jejich úsilí disponujeme detailním popisem českého verše 19. století i specifických proměn volného verše století dvacátého, oblast tvorby tzv. generace buřičů (či postsymbolistů), zejména sémantika jejich metra, zůstávala dlouhou dobu označována jako dezideratum.

Předkládanou dizertací se snažím tuto mezeru zaplnit a nabídnout komplexní pohled na verš autorů, kteří zásadním způsobem formovali podobu české moderní poezie. Hlavním předmětem mého zájmu je tvorba čtyř klíčových protagonistů této generace: Karla Tomana, Františka Gellnera, Viktora Dyka a Fráni Šrámka.

Výsledky výzkumu byly průběžně publikovány v řadě studií v renomovaných odborných časopisech v České republice i v zahraničí. Tyto dílčí sondy spojuje jednak materiál (všechny se týkají verše buřičů), jednak metodologie. Jejich cílem je postihnout verš nikoliv jako izolovaný formální prvek literárního díla, ale jako významotvorný faktor, který v sobě nese otisk autorského subjektu, jeho ideového vývoje a žánrových konvencí.

Metodologická východiska a materiál

Základem práce je materiálově bohatá analýza, opírající se o Korpus českého verše i vlastní datové soubory (to se týká děl, která nejsou zastoupena v Korpusu českého verše, např. veršovaná dramata Viktora Dyka). Práce kombinuje *distant* a *close reading*. Na jedné straně jsou využívány kvantitativní nástroje, statistické testování, výpočet entropie pro určení

uspořádanosti verše či moderní metody strojového učení (LDA modely, SVM klasifikace) k identifikaci obecných trendů a sémantických asociací meter. Na druhé straně jsou konkrétní texty podrobeny analýze, která umožňuje interpretovat formální jevy (metrum, rozměr, rým, strofika, přesah, incipit, klauzule) v jejich jedinečném kontextu.

Hlavní teze a hypotézy

Výzkum se zaměřuje na dynamiku vztahu mezi tradicí a inovací. Hlavní hypotézy, které jednotlivé studie ověřují, lze shrnout do několika bodů:

Odklon od lumírovského rétorismu k individuální mluvnosti:

Ačkoliv se buiči (postsymbolisté) navracejí k vázanému verši, činí tak skrze proces „rozmyšlení“ pevných schémat. To se projevuje např. zvyšováním slabičné heterogenity (entropie), zkracováním verše a specifickým využíváním jednoslabičných incipitů, které stírají hranici mezi jambem a trochejem.

Žánrová a periodizační citlivost verše: Práce dokazuje, že veršová forma je spjata s žánrem (např. rozdíly mezi Dykovým lyrickým, satirickým a dramatickým jambem) i s konkrétními životními etapami (např. Tomanovo „konformní“ vs. „nonkonformní“ období).

Sémantika metra: Studium kontinuity a diskontinuity asociací mezi tématy a metry potvrzuje, že buiči (postsymbolisté) u trocheje akcentují prvek akce a dějovosti.

Versologie jako nástroj literární historie: Analýza formálních jevů slouží k verifikaci či korekci tradičních literárněhistorických tezí – například potvrzení existence dvou

tvůrčích období u Františka Gellnera nebo vliv překladových transformací na literárněhistorické zařazení textů v cílové kultuře.

Význam bádání

Práce nepřináší jen analýzy čtyř básnických osobností, ale představuje exaktní popis proměny českého verše na přelomu 19. a 20. století. Ukazuje, jak se z tradičního sylabotónismu pod vlivem zkušenosti se symbolistním volným veršem stává nástroj pro vyjádření nové a civilnější skutečnosti. Tím práce přispívá nejen versologii, ale i literární historii a teorii – ukazuje, jak skrze „nenápadné“ parametry veršové stavby proniknout k proměnám autorského subjektu a jeho vztahu ke světu.

Seznam publikací, které jsou podkladem dizertace:

1. KOLÁR, Robert – PLECHÁČ, Petr: **Strofické kombinace v české poezii přelomu 19. a 20. století**. *Litikon* 3, 2018, č. 1, s. 95–102.
2. KOLÁR, Robert: **Raný a pozdní Gellner. Poznámky k metrice**. *Česká literatura* 68, 2020, č. 3, s. 332–355.
3. KOLÁR, Robert: **Verš raného Karla Tomana**. *Česká literatura* 69, 2021, č. 1, s. 33–53.
<https://doi.org/10.51305/cl.2021.01.02>
4. KOLÁR, Robert: **Rané verše Fráni Šrámka**. *Český jazyk a literatura* 72, 2021–2022, č. 2, s. 53–59.
5. KOLÁR, Robert: **Verš a žánr. Skica k předválečné tvorbě Viktora Dyka**. *Slovo a smysl* 18, 2021, č. 37, s. 29–42. <https://doi.org/10.14712/23366680.2021.2.2>
6. PLECHÁČ, Petr – KOLÁR, Robert: **Metre and Semantics in the Poetry of Czech Post-Symbolists Accessed via LDA Topic Modelling**. *Studia Metrica et Poetica* 9, 2022, č. 1, s. 7–19.
<https://doi.org/10.12697/smp.2022.9.1.01>
7. TVERYANOVICH, Ksenia – KOLÁR, Robert: **The Metrics of Four Czech Poets in Russian Translations**. *Studia Metrica et Poetica* 10, 2023, č. 1, s. 88–107.
<https://doi.org/10.12697/smp.2023.10.1.04>

Strofické kombinace

Strofické kombinace v české poezii přelomu 19. a 20. století.
Litikon 3, 2018, č. 1, s. 95–102.

Studie analyzuje strofickou organizaci u buřičů (postsymbolistů) v kontextu jejich směřování k výrazové prostotě (a ve srovnání s lumírovci a symbolisty). Předpokládá, že variabilita strofických kombinací funguje jako stylový a významotvorný prvek ovlivněný ideovým vývojem i předchozí zkušeností s volným veršem. Analýza potvrdila zásadní rozdíly v podílu básní s právě jednou strofickou kombinací (identický počet slabik v odpovídajících verších). Zatímco u lumírovců se podíl těchto rigidních forem pohybuje kolem 90 % a u symbolistů klesá na 40–60 %, u buřičů (postsymbolistů) dosahuje nejnižších hodnot, pramenících z vysoké míry nepravidelnosti a individualizace (např. u Šrámka pouhých 15 %).

Tomanovo dílo naznačuje souvislost mezi formou a životním postojem: v „nonkonformních“ etapách je podíl pravidelných básní nízký (56–71 %), v „konformní“ dekadě stoupá až na 100 %. Zatímco Dyk a Gellner určité kombinace opakují, Toman každou báseň individualizuje a Šrámek dynamicky mění délku veršů i v rámci jediné básně. Buřiči (postsymbolisté) se sice vracejí k sylabotónismu, strofickému verši a rýmu, ale dodávají mu novou komplexnost. Tím zužitkovávají principy volného verše bez destrukce metra.

Raný a pozdní Gellner

Raný a pozdní Gellner. Poznámky k metrice. Česká literatura 68, 2020, č. 3, s. 332–355.

Studie verifikuje hypotézu o dvou odlišných tvůrčích obdobích u Františka Gellnera: raném (anarchistické rebelantství, 1894–1906) a pozdním (brněnském, epika a satira, 1910–1914) a zkoumá korelaci tohoto předělu v měřitelných parametrech rytmičského stylu. Kvantitativní analýza potvrdila statisticky významné rozdíly ve všech sledovaných ohledech (srov. TAB 1).

Zastoupení třídobých meter, která u raného Gellnera (25–38 %) fungovala jako prostředek modernosti, u pozdního Gellnera téměř mizí (pouhých 7 %). Mění se i práce s dvoudobými rozměry. Raná dominance pětistopého jambu (ještě spjatého s lumírovstvím) ustupuje čtyřstopému jambu (odkazujícího k Macharovi) a dochází k významnému nárůstu trocheje, který slouží humoru a satirě publikované v *Lidových novinách*. Prozaizaci a mluvnost výrazu u pozdního Gellnera dokládá přechod od akademických monosylabických incipitů k polysylabickým (přes 50 % u J4) a nárůst veršových přesahů z 21 % na 32 %. Dále odklonem od čtyřverší k rýmovaným dvojverším. Podoba verše u Gellnera koreluje jednak s literárním druhem (lyrika a epika), jednak s tím, zda se jedná o knižní produkci nebo publicistiku.

TAB. 1

	Raný Gellner	Pozdní Gellner
dvoudobé vs. třídobé	třídobé	dvoudobé
jamb vs. trochej	jamb	trochej
J5 vs. J4	J5	J4
incipit	monosylabický	polysylabický
přesahy	bez přesahů	s přesahy
strofika	strofické	nestrofické
čtyřverší vs. dvouverší	čtyřverší	dvouverší
střídavý vs. sdružený rým	střídavý	sdružený

Verš raného Karla Tomana

Verš raného Karla Tomana. Česká literatura 69, 2021, č. 1, s. 33–53. <https://doi.org/10.51305/cl.2021.01.02>

Hlavním cílem studie je popis vývoje Tomanova veršového stylu, s důrazem na sylabickou nepravidelnost (heterogenitu). Studie vychází z předpokladu, že sylabická nepravidelnost verše představuje reakci na lumírovský verš a může detekovat zlom mezi Tomanovou předválečnou a poválečnou tvorbou (viz TAB 2).

Analýza všech Tomanových básní ve srovnání s vybranými texty J. Vrchlického, využívající entropii pro kvantifikaci sylabické neuspořádanosti, potvrdila, že Tomanovy básně jsou statisticky významně méně uspořádané než básně J. Vrchlického, přičemž jeho poválečné sbírky (zejména *Měsíce*) vykazují nejvyšší míru heterogenity. Zlom je patrný už mezi ranými sbírkami. Zatímco *Pohádky krve* odkazují k poetice konce století svým delším veršem (průměr 9,09 slabik), dominancí třídobých meter (52 %) a vysokým podílem nerýmovaných veršů (59 %), *Torzo života* již směřuje k nové etapě zkrácením verše (8,47 slabik) a návratem k rýmu. Toman je primárně jambický autor, k trocheji sahá funkčně pro metrické citace, a dále když píše poezii pro děti nebo epigramy (metrum jako signál žánrové příslušnosti). Záměrné rozrušování sylabické konstanty z něj činí klíčového inovátora, který sylabotónický systém posunul k větší mluvnosti a rytmické rozmanitosti.

TAB. 2

Průměrná hodnota entropie v Tomanových sbírkách; řazeno od nejvyšší hodnoty po nejnižší; započítány pouze strofické básně

Sbírky K. Tomana	<i>H</i>
<i>Měsíce</i> (1918)	2,420
<i>Hlas ticha</i> (1923)	1,663
<i>Stoletý kalendář</i> (1926)	1,576
<i>Pohádky krve</i> (1898)	1,513
<i>Verše rodinné a jiné</i> (1918)	1,451
<i>Torzo života</i> (1902)	1,329
<i>Melancholická pouť</i> (1906)	1,251
<i>Sluneční hodiny</i> (1913)	1,212

Rané verše Fráni Šrámka

Rané verše Fráni Šrámka. Český jazyk a literatura 72, 2021–2022, č. 2, s. 53–59.

Studie dokládá proměnu poetiky na materiálu raných sbírek Fráni Šrámka (*Rozbolestněný ženami, Života bído, přec tě mám rád!* a *Modrý a rudý*) a potvrzuje postupný odklon od dekadentního patosu a dlouhého jambu směrem ke zkracování verše a dominanci trocheje. Průměrná délka verše klesla z 13,68 slabik v nejstarší sbírce na pouhých 7,29 slabik ve sbírce *Modrý a rudý*, čímž Šrámek dosáhl požadované úsečnosti a písňovosti.

Specifikem Šrámkova trocheje je záměrné narušování jeho vnímání jako sestupného metra. Šrámek začíná až 38 % trochejských veršů jednoslabičným slovem (výrazně více než u generačních druhů). To vede k tzv. rytmické neutralizaci, která stírá rozdíl mezi jambem a trochejem a přibližuje báseň přirozenému hovoru, což se potvrdilo i srovnávací analýzou dialogů a autorské řeči u Machara. Formální uvolnění, propojené s lidovostí a havlíčkovskou satirou, slouží k artikulaci odporu vůči autoritám a jasně definuje přesun od reflexe k autentičnosti.

Verš a žánr. Skica k předválečné tvorbě Viktora Dyka

Verš a žánr. Skica k předválečné tvorbě Viktora Dyka. Slovo a smysl 18, 2021, č. 37, s. 29–42.

<https://doi.org/10.14712/23366680.2021.2.2>.

Studie zkoumá rytmičné parametry pětistopého jambu v Dykově předválečné tvorbě. Předpokládá, že jejich realizace je citlivá na žánr (lyrika a drama ponesou rysy „literárnější“, zatímco satira „prozaičtější“). Analýza veršových incipitů (začátků), klauzulí (zакončení) a přesahů plně potvrdila žánrovou stratifikaci.

Dyk využívá jednoslabičných incipitů v 65 % případů, přičemž lyrika má s 73 % nejvyšší zastoupení, indikující akademickou stylizaci. Podobně v klauzulích mužských veršů drží drama (46 %) a lyrika (41 %) významně vyšší podíl jednoslabičných zakončení než satira (25 %), jež tak zůstává mnohem blíže mluvené řeči. Zásadním konstitutivním rysem Dykova verše je extrémně nízká frekvence veršových přesahů (celkově pouze 5 %, nejméně v dramatu), což vede k intonační autonomii veršových jednotek a vyvolává pocit strohosti a „úsečnosti“, typický pro jeho poetiku (srov. TAB 3).

TAB. 3

Srovnání podílů veršů s přesahy mezi Dykovou lyrikou, satirou a dramatem (výsledky χ^2_{YATES} testu, signifikantní hodnoty, tj. $p < 0,05$, jsou tučně)

	drama	satira
lyrika	0,036	0,15
satira	<10⁻⁴	

Metre and Semantics in the Poetry of Czech Post-Symbolists Accessed via LDA Topic Modelling

Metre and Semantics in the Poetry of Czech Post-Symbolists
Accessed via LDA Topic Modelling. *Studia Metrica et Poetica*
9, 2022, č. 1, s. 7–19.

<https://doi.org/10.12697/smp.2022.9.1.01>

Studie zkoumá vztah mezi sémantikou a metrem ve více než 80 000 básních (od lumírovců po buřiče (postsymbolisty)) pomocí metod počítačového zpracování přirozeného jazyka (modelování LDA, SVM klasifikace, Busemannův koeficient verbálnosti). Výzkum prokázal, že jednotlivé generace mají specifické tematické okruhy – lumírovci preferují estetizující a optimistická témata (sen, umění), ruchovci kolektivní motivy (národ, rodina), symbolisté tajemství a buřiči (postsymbolisté) aktivitu lidského jedince (srov. TAB. 4).

Analýza potvrdila kontinuitu sémantiky napříč školami: jamb a trochej nesou vlastní sémantické asociace dovolující úspěšnou klasifikaci strojovým učením. U buřičů (postsymbolistů) zůstává jamb spjatý s reflexivní lyrikou, ovšem trochej je nově silně asociován s konkrétní akcí a pohybem. U buřičů (postsymbolistů) je signifikantně vyšší podíl sloves než adjektiv v trochejských básních oproti jambickým, což dokládá odklon od statického popisu a využití trocheje k dějovosti a mluvnosti.

TAB. 4

Srovnání automaticky detekovaných motivů v poezii
lumírovců a buřičů

Lumírovci	Buřiči
zřít – zrak- skráň – tvář – sen	přijít – čekat – přicházet – vejít – toužit
pták – letět – křídlo – hnízdo – motýl	věřit – přítel – druh – vzpomenout – jméno
sen – mládí – snít – pohádka – duše	žena – muž – družka – mladý – krásný
dítě – malý – dětský – děcko – velký	hrát – smát – tančit – hra – kolo
smích – radost – ples – veselý – smát	chtít – říkat – dát – dostat – dělat

The Metrics of Four Czech Poets in Russian Translations

The Metrics of Four Czech Poets in Russian Translations.

Studia Metrica et Poetica 10, 2023, č. 1, s. 88–107.

<https://doi.org/10.12697/smp.2023.10.1.04>

Studie analyzuje, jak ruský překladový úzus transformuje recepci českého verše, potažmo české poezie. Studie pracuje s korpusem 138 originálních básní od českých buřičů (postsymbolistů) a jejich 158 překlady do ruštiny. Cílem bylo zhodnotit, jak volba formy ovlivňuje vnímání básníků, u nichž v originále dominuje posun od symbolismu k autentickému, hovorovému jazyku. Ruské překlady vykazují širší metrickou rozmanitost (31 forem proti 20 v originále). Ruské překlady tíhnou k používání delších veršových řádků i „exotických“ hyperdaktylských klauzulí. To způsobuje paradoxní literárněhistorické zkreslení: místo toho, aby překlady odrážely český posun k věčnosti, jednoduchosti, „mluvnosti“ a prostým čtyřverším, vytvářejí z postsymbolistů autory metricky náročných struktur. Pro ruského čtenáře tak tito tvůrci vyznívají spíše jako pokračovatelé rafinované modernistické (symbolistní) tradice.

Resumé (česky)

Předložená dizertace představuje komplexní versologický výzkum zaměřený na generaci buřičů (postsymbolistů) na přelomu 19. a 20. století, konkrétně na dílo Karla Tomana, Františka Gellnera, Viktora Dyka a Fráni Šrámka. Práce navazuje na tradici „pražské versologické školy“ a vyplňuje mezeru v analýze českého verše přelomu století. Shrnutí hlavních bodů a přínosů výzkumu:

Metodologie a přístup

Kombinace metod: Výzkum propojuje tradiční funkční analýzu (close reading) s moderními kvantitativními metodami (distant reading).

Materiálová základna: Analýza se opírá o rozsáhlá data z Korpusu českého verše i vlastní datové soubory (ad hoc konstruované korpusy).

Verš jako význam: Forma není zkoumána izolovaně, ale jako významotvorný (stylotvorný) faktor, který reflektuje autorský subjekt a jeho ideový vývoj.

Klíčová zjištění u jednotlivých autorů

Karel Toman: Potvrzena vysoká míra sylabické heterogenity (entropie). Vývoj od dlouhého, nerýmovaného verše (symbolismus) ke zkracování a větší mluvnosti.

František Gellner: Statisticky doložena existence dvou tvůrčích období. Posun od pětistopého jambu (vliv lumírovců) k civilní ironii, čtyřstopému jambu (vliv Machara) a nárůstu přesahů.

Viktor Dyk: Prokázána silná žánrová stratifikace verše. Zatímco lyrika a drama si drží „literárnější“ ráz, satira se blíží mluvené řeči. Charakteristickým rysem je úsečnost daná vyhybáním se přesahům.

Fráňa Šrámek: Doloženo radikální zkracování verše a dominance trocheje. Využívá jednoslabičné začátky v trochejích k rytmické neutralizaci, čímž stírá hranici mezi jambem a trochejem a imituje přirozený hovor.

Obecné versologické teze

Sémantika metra: Výzkum potvrdil, že buřiči (postsymbolisté) u trocheje akcentují prvek akce a dějovosti, zatímco jamb zůstává nositelem reflexivní lyriky.

Strofika: Generace se sice vrací k tradičním formám, ale vnáší do nich nenápadné rozkolísání délek veršů, čímž dosahuje civilnější dikce bez destrukce metra.

Metrum a překlad: Analýza ruských překladů odhalila paradox. V ruské recepci se akcentuje obraz českých buřičů (postsymbolistů) jako pokračovatelů rafinovaného symbolismu, ačkoliv se od něj záměrně odvraceli k jednoduchosti.

Význam bádání

Práce nabízí exaktní analýzu proměny českého sylabotónismu pod vlivem zkušenosti s volným veršem. Ukazuje, jak se formální parametry stávají nástrojem pro vyjádření nové, mluvnější a moderní autenticity.

Resumé (English)

The presented dissertation introduces comprehensive versological research focused on the generation of rebels (post-symbolists) at the turn of the 19th and 20th centuries, specifically on the works of Karel Toman, František Gellner, Viktor Dyk, and Fráňa Šrámek. The research builds on the tradition of the Prague School and fills a gap in the analysis of Czech verse at the turn of the century. Here is a summary of the main points and contributions of the research:

Methodology and Approach

Combination of methods: The research combines traditional functional analysis (close reading) with modern quantitative methods (distant reading).

Material base: The analysis relies on extensive data from the Corpus of Czech Verse as well as the author's own datasets (ad hoc constructed corpora).

Verse as meaning: Form is not examined in isolation, but as a meaning-making (style-forming) factor that reflects the authorial subject and its ideological development.

Key Findings for Individual Authors

Karel Toman: A high degree of syllabic heterogeneity (entropy) was confirmed. There is a development from long, unrhymed verse (symbolism) towards shortening and a more conversational tone.

František Gellner: The existence of two creative periods was statistically proven. There is a shift from iambic pentameter (the influence of the Lumír generation) to civil irony, iambic tetrameter (the influence of Machar), and an increase in enjambments.

Viktor Dyk: A strong genre stratification of verse was proven. While lyric poetry and drama maintain a more "literary" character, satire approaches spoken language. A characteristic feature is terseness, which is achieved by avoiding enjambments.

Fráňa Šrámek: Radical shortening of the verse and the dominance of the trochee were documented. He uses monosyllabic beginnings in trochees for rhythmic neutralization, thereby blurring the line between the iamb and the trochee and imitating natural conversation.

General Versological Theses

Semantics of meter: The research confirmed that in the trochee, the rebels (post-symbolists) accentuate the element of action and narrative, while the iamb remains the carrier of reflective lyric poetry.

Strophics: Although the generation returns to traditional stanzaic forms, it introduces a subtle fluctuation of verse lengths into them, achieving a more conversational diction without destroying the meter.

Meter and translation: The analysis of Russian translations revealed a paradox. The Russian reception accentuates the image of the Czech rebels (post-symbolists) as followers of

refined symbolism, even though they intentionally turned away from it towards simplicity in the original works.

Significance of the Research

The thesis offers an exact analysis of the transformation of Czech syllabotonic verse under the influence of the experience with free verse. It shows how formal parameters become a tool for expressing a new, more conversational, and modern authenticity.

Prameny

1. BŘEZINA, Otokar, 1895. *Tajemné dálky*. Praha: Moderní revue. 43 s.
2. BŘEZINA, Otokar, 1896. *Svítání na západě*. Praha: Moderní revue. 32 s.
3. BŘEZINA, Otokar, 1897. *Větry od pólů*. Praha: Moderní revue. 42 s.
4. BŘEZINA, Otokar, 1899. *Stavitelé chrámu*. Praha: Moderní revue. 48 s.
5. BŘEZINA, Otokar, 1901. *Ruce*. Praha: F. Bílek. 38 s.
6. DYK, Viktor, 1897. *A porta inferi*. Praha: Grosman a Svoboda.
7. DYK, Viktor, 1898. *Síla života*. Praha: Moderní revue.
8. DYK, Viktor, 1900. *Marnosti: Básně: 1897–1900*. Praha: Moderní revue. 76 s.
9. DYK, Viktor, 1903. *Buřiči*. Praha: Kruh českých spisovatelů.
10. DYK, Viktor, 1905. *Satiry a sarkasmy*. Praha: Samostatnost.
11. DYK, Viktor, 1906. *Milá sedmi loupežníků*. Praha: Kamila Neumannová.
12. DYK, Viktor, 1910. *Pohádky z naší vesnice*. Praha: Antonín Hajn.
13. DYK, Viktor, 1911. *Giuseppe Moro*. Praha: Nová edice.
14. DYK, Viktor, 1914. *Prohrané kampaně*. Praha: František Borový.
15. DYK, Viktor, [1922]. *Tragikomedie*. Praha: F. Topič.
16. GELLNER, František, 1901. *Po nás ať přijde potopa! : Básně*. Praha: Nový kult. 43 s.
17. GELLNER, František, 1903. *Radosti života: Básně*. Praha: Moderní život. 62 s.
18. GELLNER, František, 1919. *Nové verše*. Praha: F. Borový. 84 s.

19. GELLNER, František, 1952. *Z díla Františka Gellnera*. Praha: Československý spisovatel.
20. GELLNER, František, 2012a. *Dílo I: 1894–1908*. Praha: Akropolis; Ústav pro českou literaturu AV ČR.
21. GELLNER, František, 2012b. *Dílo II (1909–1914)*. Edd. Jiří FLAIŠMAN, Lucie KOŘÍNKOVÁ, Michal KOSÁK a Jakub ŘÍHA. Praha: Ústav pro českou literaturu AV ČR; Akropolis.
22. HAVLÍČEK, Karel, 2018. Tyrolské elegie. In: HAVLÍČEK, Karel. *Básně a prózy*. Praha; Brno: ÚČL AV ČR; Host, s. 325–334.
23. NERUDA, Jan, 1951. *Básně I*. Ed. Felix VODIČKA. Praha: Československý spisovatel.
24. NEUMANN, Stanislav Kostka, 1895. *Nemesis, bonorum custos...: Verše: 1893–1895*. Praha: S. K. Neumann. 93 s.
25. NEUMANN, Stanislav Kostka, 1903. *Sen o zástupu zoufajících a jiné básně*. Praha: Moderní revue. 67 s.
26. *Poezija Velikoj Otechestvennoj vojny i antifashistskogo Soprotivlenija*, 1980. Moskva: Khudozhestvennaja literatura.
27. SLÁDEK, Josef Václav, 1880. *Jiskry na moři: Básně*. Praha: Militký a Novák. 133 s.
28. SLÁDEK, Josef Václav, 1887. *Sluncem a stínem*. Praha: J. Otto. 107 s.
29. SLÁDEK, Josef Václav, 1897. *V zimním slunci*. Praha: J. Otto. 147 s.
30. SOVA, Antonín, 1890. *Realistické sloky*. Praha: F. Šimáček. 111 s.
31. SOVA, Antonín, 1891. *Květy intimních nálad: Básně*. Praha: J. Otto. 94 s.
32. SOVA, Antonín, 1894. *Soucítí i vzdor: Básně*. Praha: J. Otto. 108 s.

33. SOVA, Antonín, 1897. *Vybouřené smutky: Básně*. Praha: Moderní revue. 33 s.
34. SOVA, Antonín, 1907. *Lyrika lásky a života*. Praha: J. Otto. 177 s.
35. STIEBITZ, Ferdinand (ed.), 1945. *Řecká lyrika*. Praha: Melantrich.
36. SVADBOVÁ, Blanka et al. (eds.), 2005. *Česká elektronická knihovna: Poezie 19. a počátku 20. století* [online]. Ústav pro českou literaturu AV ČR. [cit. 2022-08-30]. Dostupné z: <http://ceska-poezie.cz/cek/>
37. ŠRÁMEK, Fráňa, 1905. *Života bído, přec tě mám rád!...* Praha: Práce.
38. ŠRÁMEK, Fráňa, 1906. *Modrý a rudý: Verše o vojáčkách*. Praha: Nová omladina.
39. ŠRÁMEK, Fráňa, 1916. *Splav: Básně*. Praha: F. Borový. 49 s.
40. ŠRÁMEK, Fráňa, 1963. *Splav a jiné básně*. Praha: SNKLU.
41. ŠRÁMEK, Fráňa, 1964. *Rozbolestněný ženami*. Praha: Mladá fronta.
42. ŠRÁMEK, Fráňa, 2000. *Modrý a rudý; Stříbrný vítr; Léto; Splav*. Praha: NLN.
43. TOMAN, Karel, 1898. *Pohádky krve: Básně*. Praha: K. Toman. 37 s.
44. TOMAN, Karel, 1902. *Torzo života*. Praha: Moderní revue. 56 s.
45. TOMAN, Karel, 1906. *Melancholická pouť: Básně*. Praha: Dyk a Ryba. 47 s.
46. TOMAN, Karel, 1913. *Sluneční hodiny*. Praha: Skupiny výtvarných umělců. 41 s.
47. TOMAN, Karel, 1918. Verše rodinné a jiné. In: TOMAN, Karel. *Básně 1*. Praha: F. Borový, s. 95–112.

48. TOMAN, Karel, 1923. *Měsíce – Hlas ticha: Dvanáct básní: 1914–1918*. Praha: F. Borový. 49 s.
49. TOMAN, Karel, 1926. *Stoletý kalendář: Verše pomíchané*. Praha: F. Borový. 59 s.
50. TOMAN, Karel, 1957. *Dílo II: Pohádky krve a jiné básně*. Edd. Drahomír ŠAJTAR a Jindřich HAFT. Praha: Československý spisovatel.
51. TOMAN, Karel, 1970. Antika v dnešní literatuře: Několik poznámek. In: TOMAN, Karel. *Addio' mecenáši*. Ed. Miroslav ČERVENKA. Praha: Československý spisovatel, s. 83–84.
52. TOMAN, Karel, 1997. *Básně*. Ed. Zina TROCHOVÁ. Praha: Český spisovatel.
53. VRCHLICKÝ, Jaroslav, 1878. *Rok na jihu: 1875–1876*. Praha: J. Otto. 162 s.
54. VRCHLICKÝ, Jaroslav, 1889. *Hořká jádra: 1879–1889*. Praha: F. Šimáček. 158 s.
55. VRCHLICKÝ, Jaroslav, 1894. *Okna v bouři: Básně: 1892–1893*. Praha: F. Šimáček. 144 s.
56. VRCHLICKÝ, Jaroslav, 2000. *Intimní lyrika*. Ed. Milada CHLÍBCOVÁ. Praha: Nakladatelství Lidové noviny.

Literatura

1. ANDREEV, Sergey a Michal MÍSTECKÝ, 2018. Activity in Czech and Russian nineteenth-century sonnets: A contrastive study. *Glottology*. Roč. 9, č. 1, s. 89–104. Dostupné z: <https://doi.org/10.1515/glot-2018-0004>
2. BAL'MONT, Konstantin Dmitrievich (trans.), 1928. *Vrkhitskij, Ja. Izbrannye stikhi, perevod s cheshskogo K. D. Bal'monta*. Praga: Slavianskaja Biblioteka.

3. BAL'MONT, Konstantin Dmitrievich, 1990. *Zolotaja rossyp': Izbrannye perevody*. Sost. A. ROMANENKO. Moskva: Sovetskaja Rossija.
4. BAL'MONT, Konstantin Dmitrievich, 2001. *Duše Českých zemí ve slovech a čínech = Dusha Chekhii v slove i v dele: Z dějin rusko-českých literárních vztahů*. Ed. Danuše KŠICOVÁ. Brno: Masarykova univerzita.
5. BAŤHA, František, 1966. K literárním počátkům Fráni Šrámka. *Sborník Národního muzea v Praze. Řada C – Literární historie*. Roč. 11, č. 5, s. 161–186.
6. BLAGINKA, Milan a Liubomir FEL'DEK (eds.), 1983. *Poezija ChSSR. XX vek*. Moskva: Khudozhestvennaja literatura.
7. BLAŽÍČEK, Přemysl, 1995. *Poezie Karla Tomana*. Praha: ISE.
8. BLEI, David M., Andrew Y. NG a Michael I. JORDAN, 2003. Latent dirichlet allocation. *Journal of Machine Learning Research*. Roč. 3, s. 993–1022. Dostupné z: <https://jmlr.csail.mit.edu/papers/v3/blei03a.html>
9. BRABEC, Jiří, 2009. Jednota a rozpory slovesného díla Viktora Dyka. In: BRABEC, Jiří. *Panství ideologie a moc literatury: Studie, kritiky, portréty 1991–2008*. Edd. Jiří FLAIŠMAN a Michal KOSÁK. Praha: Akropolis, s. 109–116.
10. BUDAGOVA, Liudmila Norajrovna, 1965. O perevodakh poezii Vitezslava Nezvala na russkij jazyk. *Sovetskoe slavjanovedenie*. Č. 4, s. 82–96.
11. BUDAGOVA, Liudmila Norajrovna, 1972. Toman K. In: *Kratkaja literaturnaja entsiklopedija*. Vol. 7. Moskva: Sovetskaja entsiklopedija, s. 569.
12. BUDAGOVA, Liudmila Norajrovna, 1975. Shramek. In: *Kratkaja literaturnaja entsiklopedija*. Vol. 8. Moskva: Sovetskaja entsiklopedija, s. 786–787.

13. BUDAGOVA, Liudmila Norajrovna, 2001. Cheshskaja literatura. In: *Istorija literatur zapadnykh i juzhnykh slavian*. Vol. 3. Moskva: Indrik.
14. BUDAGOVA, Liudmila Norajrovna, 2014. Oni byli pervymi: (K 90-letiju so dnia rozhdenija Anny Petrovny Solovjevoj: 1923–2012 gg.). *Slavianskij mir v tret'jem tysjacheletii*. Č. 9, s. 74–81.
15. BURIÁNEK, František, 1959. K otázce vztahů české poezie na počátku XX. století, zejména Fráni Šrámka k ruské literatuře. *Slavica Pragensia I*. Praha: Acta Universitatis Carolinae, s. 273–281.
16. BURIÁNEK, František, 1968. *Generace buřičů: Básníci z počátku 20. století*. Praha: Universita Karlova.
17. BUROVA, Ani, 2013. Literaturní napravení na cheshkij modernizam – homogenost i raznorodnost na hudozhestvenite ezitsi. *Godnishnik na Sofijskija universitet Sv. Kliment Ohridski*. T. 98, s. 33–51.
18. ČERVENKA, Miroslav a Květa SGALLOVÁ, 1988. Český verš: Sémantika metra v poezii lumírovců. In: PSZCZOŁOWSKA, Lucylla (ed.). *Słowiańska metryka porównawcza 3: Semantyka form wierszowych*. Wrocław: Zakład Narodowy Imienia Ossolińskich, s. 55–104.
19. ČERVENKA, Miroslav a Květa SGALLOVÁ, 2015. Metrika českých překladů Puškina. In: SGALLOVÁ, Květa. *O českém verši*. Praha: Karolinum, s. 379–395.
20. ČERVENKA, Miroslav a Zina TROCHOVÁ, 1997. Komentář. In: TOMAN, Karel. *Básně*. Praha: Československý spisovatel, s. 191–244.
21. ČERVENKA, Miroslav, 1962. Karel Toman: Přípravná studie pro 4. díl Dějin české literatury. *Česká literatura*. Roč. 10, č. 3, s. 267–307.

22. ČERVENKA, Miroslav, 1962. Karel Toman: Přípravná studie pro 4. díl Dějin české literatury. *Česká literatura*. Roč. 10, č. 3, s. 267–307.
23. ČERVENKA, Miroslav, 1966. František Gellner a šantánová píseň. In: ČERVENKA, Miroslav. *Symboly, písně a mýty: Studie o proměnách českého lyrického slohu na přelomu století: Sova, Březina, Neumann, Gellner, Toman*. Praha: Československý spisovatel, s. 117–137.
24. ČERVENKA, Miroslav, 1966. Vývoj Tomanova slohu. In: ČERVENKA, Miroslav. *Symboly, písně a mýty: Studie o proměnách českého lyrického slohu na přelomu století: Sova, Březina, Neumann, Gellner, Toman*. Praha: Československý spisovatel. s. 138–173.
25. ČERVENKA, Miroslav, 1989. [Recenze na: SEDMIDUBSKÝ, Miloš. Die Struktur der tschechischen Lyrik zu Beginn des 20. Jahrhunderts]. *Slavia*. Roč. 58, sešit 4, s. 434–436.
26. ČERVENKA, Miroslav, 1991. *Z večerní školy versologie II: Sémantika a funkce veršových útvarů: versologický průvodce tvorbou generace devadesátých let*. Pardubice: Akcent.
27. ČERVENKA, Miroslav, 1991a. Lyrika Františka Gellnera. In: ČERVENKA, Miroslav. *Styl a význam: Studie o básnících*. Praha: Československý spisovatel, s. 52–67.
28. ČERVENKA, Miroslav, 1992. Lumírovec: sémantika verše v Zeyerově epice. *Slovo a slovesnost*. Roč. 53, s. 241–247.
29. ČERVENKA, Miroslav, 1999. *Z večerní školy versologie IV: Daktyl*. Praha: ÚČL AV ČR.
30. ČERVENKA, Miroslav, 2001. *Dějiny českého volného verše*. Brno: Host. 248 s.

31. ČERVENKA, Miroslav, 2006. *Kapitoly o českém verši*. Edd. Květa SGALLOVÁ a Jiří HOLÝ. Praha: Karolinum.
32. ČERVENKA, Miroslav, 2007. Pětistopý jamb v 19. století. *Slovo a smysl*. Roč. 4, č. 7, s. 190–227.
33. DOBRITSYN, Andrei, 2016. Rhythmic entropy as a measure of rhythmic diversity: The example of the Russian iambic tetrameter. *Studia Metrica et Poetica*. Roč. 3, č. 1, s. 33–52. Dostupné také z: <https://doi.org/10.1177/0038038512450804>
34. DOBROVSKÝ, Josef, 1795. Böhmische Prosodie. In: PELCL, František Martin. *Grundsätze der Böhmischen Grammatik*. Praha: František Jeřábek, s. 209–246.
35. FLAIŠMAN, Jiří a Michal KOSÁK, 2012. Předmluva ke čtenářskému vydání díla Františka Gellnera. In: GELLNER, František. *Dílo I (1894–1908)*. Edd. Jiří FLAIŠMAN, Lucie KOŘÍNKOVÁ, Michal KOSÁK a Jakub ŘÍHA. Praha: Ústav pro českou literaturu AV ČR; Akropolis, s. 11–13.
36. GALIMZIANOVA, Evgenia, 2021. Toman Karel. In: *Entsiklopedija „Vsemirnaja istorija“* [online]. [cit. 2021-11-25]. Dostupné z: https://w.histrf.ru/articles/article/show/toman_karel
37. GASPAROV, Mikhail Leonovich, 1979. Semanticheskij oreol metra: K semantike russkogo trekhstopnogo jamba. In: *Lingvistika i poetika*. Moskva: Nauka, s. 282–308.
38. GASPAROV, Mikhail Leonovich, 1999. *Metr i smysl: Ob odnom iz mekhanizmov kul'turnoj pamjati*. Moskva: RGGU.
39. GASPAROV, Mikhail Leonovich, 2000. *Oчерк istorii russkogo stikha: Metrika. Ritmika. Rifma. Strofik*. 2. vyd. Moskva: Fortuna Limited.

40. GOUVARD, Jean-Michel, 1999. *La versification*. Paris: PUF.
41. HAIDER, Thomas Nikolaus, 2019. Diachronic topics in new high German poetry. In: *DH2019 Book of Abstracts*. Utrecht: Utrecht University. Dostupné z: <https://dev.clariah.nl/files/dh2019/boa/1031.html>
42. HORA, Josef, 1931. Francesco Farniente. *České slovo*. Roč. 23, č. 143, 19. 6., s. 1–2.
43. HORÁLEK, Karel, 1949. K otázce českého amfibrachu. *Slovo a slovesnost*. Roč. 11, č. 1, s. 46–47.
44. HORÁLEK, Karel, 1977. *Základy slovanské metriky*. Praha: SPN.
45. CHULKOV, Aleksandr Ivanovich, 2019. *Emigrantskaja lira 3* [online]. [cit. 2022-08-30]. Dostupné z: <http://xn--80alhdjhdcxhy5hl.xn--p1ai/content/stihi-cheshskih-poetov-v-perevodah-aleksandra-chulkova>
46. JAKOBSON, Roman, 1995. O překladu veršů. In: JAKOBSON, Roman. *Poetická funkce*. Jinočany: H&H, s. 145–147.
47. JIŘINA, Čeněk, 1920. Zapadlé jiskry. *Lidové noviny*. Roč. 28, č. 544, 1. 11., s. 1–2.
48. KABEŠ, Jaroslav, 1964. Závěrečná poznámka. In: ŠRÁMEK, Fráňa. *Rozbolestněný ženami*. Praha: Mladá fronta, s. 39–43.
49. KISHKIN, Lev Sergejevich et al. (eds.), 1959. *Antologija cheshskoj poezii XIX–XX vekov*. Vol. 2. Moskva: Gosudarstvennoe izdatel'stvo khudozhestvennoj literatury.
50. KISHKIN, Lev Sergejevich, 1963. Obshchij ocherk. In: MARKOV, Dmitrij Fedorovich (ed.). *Ocherki istorii cheshskoj literatury XIX–XX vekov*. Moskva: Izdatel'stvo AN SSSR, s. 215–262.

51. KOLÁR, Robert a Petr PLECHÁČ, 2018a. Ještě k Seifertovu ranému volnému verši. *Česká literatura*. Roč. 66, č. 4, s. 553–562.
52. KOLÁR, Robert a Petr PLECHÁČ, 2018b. Strofické kombinace v české poezii přelomu 19. a 20. století. *Litikon: Časopis pre výskum literatúry*. Roč. 3, č. 1, s. 95–101.
53. KOLÁR, Robert, 2020a. Raný a pozdní Gellner: Poznámky k metrice. *Česká literatura*. Roč. 68, č. 3, s. 332–355.
54. KOLÁR, Robert, 2020b. *Viktor Dyk: Milá sedmi loupežníků*. Praha: ÚČL AV ČR.
55. KORYCHANKOVA, Simona a Larisa Borisovna KRIUKOVA, 2012. Otrazhenie lingvisticheskoy modeli vospriyatija v tekste originala i perevoda. *Tekst. Kniga. Knigoizdanie*. Č. 1, s. 12–17.
56. KORYCHANKOVA, Simona a Larisa Borisovna KRIUKOVA, 2019. Khudozhestvennaja realizatsija pertseptivnykh obrazov v stikhotvorenii O. Brzheziny „Bratstvo veriashchikh“. *Tekst. Kniga. Knigoizdanie*. Č. 21, s. 5–22.
57. KOŘÍNKOVÁ, Lucie, 2017. *František Gellner: Text — obraz — kontext*. Praha: Akropolis.
58. KUNDERA, Milan, 1957. Předmluva. In: GELLNER, František. *Básně*. Praha: Československý spisovatel, s. 7–26.
59. KUZNETSOVA, Raisa Romanovna, 1987. *Istorija cheshskoj literatury*. Moskva: Izdatel'stvo MGU.
60. LITINSKAJA, Elena, 1992. *Monolog poslednego snega: Stikhi*. New York: LeI'.
61. MACEK, Emanuel, 1966. Česká versologie v letech 1945–1966. *Česká literatura*. Roč. 14, č. 5/6, s. 1–35 (zvláštní příloha).

62. MACURA, Vladimír, 1989. Modrý a rudý: Verše o vojácích: Fráňa Šrámek: 1906. *Česká literatura*. Roč. 37, č. 3, s. 255–256.
63. MAČUTEK, Ján, 2011. Regularity of Rhythmic Patterns in Examples from Slovak Poetry. In: SCHERR, B. P., J. BAILEY a E. KAZARTSEV (edd.). *Formal Methods in Poetics: A Collection of Scholarly Works Dedicated to the Memory of Professor M. A. Krasnoperova*. Lüdenscheid: RAM, s. 306–313.
64. MAJEROVÁ, Marie, 1928. Francesco Farniente. *Kmen*. Roč. 2, č. 6, s. 117–119.
65. MALEVICH, Oleg Mikhajlovich, 2015. *Postskriptum: Sobranie stikhotvorenij. Izbrannye perevody*. Sankt-Peterburg: Izdatel'stvo imeni N. I. Novikova.
66. MARKOV, Dmitrij Fedorovich et al. (eds.), 1963. *Očerki istorii cheshskoj literatury XIX–XX vekov*. Moskva: Izdatel'stvo AN SSSR.
67. MARTINON, Philippe, 1912. *Les strophes: Étude historique et critique sur les formes de la poésie lyrique en France depuis la Renaissance...* Paris: Champion.
68. MATJAŠ, Světlana Aleksejevna, 2017. *Stichotvornij perenos (enjambement) v ruskoj poezii: Očerki teorii i istoriji*. Sankt-Petěrburg: RGPU im. A. I. Gercena.
69. MED, Jaroslav, 1988. *Viktor Dyk: Monografie s ukázkami z tvorby*. Praha: Melantrich.
70. MIKOLOV, Tomas, Kai CHEN, Greg CORRADO a Jeffrey DEAN, 2013. Efficient estimation of word representations in vector space. *arXiv* [online]. Dostupné z: <https://arxiv.org/abs/1301.3781>
71. MUKAŘOVSKÝ, Jan, 2007. Obecné zásady a vývoj novočeského verše. In: MUKAŘOVSKÝ, Jan. *Studie II*.

- Edd. Miroslav ČERVENKA a Milan JANKOVIČ. Brno: Host, s. 116–198.
72. NAVARRO-COLORADO, Borja, 2018. On poetic topic modeling: Extracting themes and motifs from a corpus of Spanish poetry. *Frontiers in Digital Humanities*. Roč. 5, č. 15. Dostupné z: <https://doi.org/10.3389/fdigh.2018.00015>
 73. NIKOLAEVA, Nina S., 1964. Nezval v russkikh perevodakh. In: *Chechoslovatsko-sovetskie literturnye svjazi*. Moskva: Nauka, s. 182–215.
 74. NOVÁK, Arne, 1994. *Dějiny českého písemnictví*. Praha: Brána.
 75. OPELÍK, Jiří, 1985. Viktor Dyk. In: FORST, Vladimír (ed.). *Lexikon české literatury: Osobnosti, díla, instituce 1 (A–G)*. Praha: Academia, s. 643–646.
 76. OREKHOV, Boris, 2019. *Bashkirskij stikh XX veka: Korpusnoe issledovanie*. St. Petersburg: Aleteja.
 77. PALKOVÁ, Zdena, 1994. *Fonetika a fonologie češtiny*. Praha: Karolinum.
 78. PIPERSKI, Aleksandr, 2017. Semantic halo of a meter: a keyword-based approach. *Komp'juternaja lingvistika i intellektual'nye tekhnologii / Computational Linguistics and Intellectual Technologies*. Roč. 16, č. 2, s. 342–354. Dostupné z: <https://www.dialog-21.ru/media/3936/piperskiach.pdf>
 79. PLECHÁČ, Petr a David BIRNBAUM, 2019. Assessing the Reliability of Stress as a Feature of Authorship Attribution in Syllabic and Accentual Syllabic Verse. In: PLECHÁČ, P., B. P. SCHERR, T. SKULACHEVA, H. BERMÚDEZ-SABEL a R. KOLÁR (edd.). *Quantitative Approaches to Versification*. Praha: Ústav pro českou literaturu AV ČR, s. 201–210.

80. PLECHÁČ, Petr a Robert KOLÁR, 2014. *Databáze českých meter* [online]. versologie.cz. [cit. 2020-11-11]. Dostupné z:
http://versologie.cz/v2/tool_dcm/index.php?lang=cz
81. PLECHÁČ, Petr a Robert KOLÁR, 2015. The Corpus of Czech Verse. *Studia Metrica et Poetica*. Roč. 2, č. 1, s. 107–118. Dostupné z:
<https://doi.org/10.12697/smp.2015.2.1.05>
82. PLECHÁČ, Petr a Robert KOLÁR, 2017. *Kapitoly z korpusové versologie*. Praha: Akropolis.
83. PLECHÁČ, Petr a Thomas Nikolaus HAIDER, 2020. Mapping topic evolution across poetic traditions. In: *DH2020: Book of Abstracts*. Dostupné z:
https://dh2020.adho.org/wp-content/uploads/2020/07/600_MappingTopicEvolutionAcrossPoeticTraditions.html
84. PLECHÁČ, Petr, 2016. Czech verse processing system KVĚTA: Phonetic and metrical components. *Glottology*. Roč. 7, č. 2, s. 159–174. Dostupné z:
<https://doi.org/10.1515/plot-2016-0013>
85. POZDNIÁKOVA, Tatjana Alekseevna, 1993. K. D. Bal'mont – perevodchik cheshskoj poezii. *Slavjanskaja filologija*. Č. 7, s. 49–62.
86. PSZCZOŁOWSKA, Lucylla (ed.), 1988. *Słowiańska metryka porównawcza 3: Semantyka form wierszowych*. Wrocław: Zakład Narodowy Imienia Ossolińskich.
87. REHUREK, Radim a Petr SOJKA, 2011. Gensim – python framework for vector space modelling. In: *NLP Centre, Faculty of Informatics, Masaryk University*. Brno. Roč. 3, č. 2.
88. ROMANENKO, Aleksandr Danilovich, 1990. Ekho v lesu: o perevodakh Konstantina Bal'monta. In:

- BAL'MONT, K. D. *Zolotaja rossyp': izbrannye perevody*. Moskva: Sovetskaja Rossiya, s. 3–14.
89. ŘÍHA, Jakub, 2019. *Nerudův verš*. Praha: ÚČL AV ČR.
90. SEDMIDUBSKÝ, Miloš, 1988. *Die Struktur der tschechischen Lyrik zu Beginn des 20. Jahrhunderts: Untersuchungen zum lyrischen Frühwerk von K. Toman, F. Šrámek und F. Gellner*. München: Otto Sagner.
91. SHAPIR, Maksim, 1991. „Semanticheskij oreol metra“: Termin i ponjatje (Istorikostikhovedskaja retrospektsija). *Literaturnoe obozrenie*. Č. 12, s. 36–40.
92. SHERLAIMOVA, Svetlana Aleksandrovna (ed.), 1975. *Poezija ChSSR*. Moskva: Molodaja gvardija.
93. SHERLAIMOVA, Svetlana Aleksandrovna a Igor' Fedorovich BELZA (eds.), 1975. *Iz mraka k rassvetu: Poezija antifashistskogo soprotivlenija Chekhoslovakii*. Moskva: Khudozhestvennaja literatura.
94. SHERLAIMOVA, Svetlana Aleksandrovna, 1964. Dyk. In: *Kratkaja literaturnaja entsiklopedija*. Vol. 2. Moskva: Sovetskaja entsiklopedija, s. 828.
95. SHERLAIMOVA, Svetlana Aleksandrovna, 2004. Pervaja mirovaja vojna v cheshskoj poezii. In: *Pervaja mirovaja vojna v literaturakh i kul'ture zapadnykh i juzhnykh slavjan*. Moskva: Institut slavjanovedenija RAN, s. 198–207.
96. SOLOV'JEVA, Anna Petrovna, 1989. Konstantin Bal'mont i cheshskaja poezija kontsa XIX – nachala XX veka. In: *Na rubezhe vekov*. Moskva: Institut slavjanovedenija i balkanistiki AN SSSR, s. 147–158.
97. STRAKOVÁ, Jana, Milan STRAKA a Jan HAJIČ, 2014. Open-source tools for morphology, lemmatization, POS tagging and named entity recognition. In:

- Proceedings of 52nd Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics: System Demonstrations*. Baltimore: Association for Computational Linguistics, s. 13–18. Dostupné z: <https://doi.org/10.3115/v1/P14-5003>
98. SVOZIL, Bohumil, 1974. Zpověď dítěte svého věku. In: GELLNER, František. *Radosti života*. Praha: Československý spisovatel, s. 9–22.
 99. ŠAJTAR, Drahomír, 1957. Neznámá báseň gymnasty Karla Tomana. *Host do domu*. Roč. 4, č. 2, s. 78–80.
 100. ŠALDA, František Xaver, 1950. Viktor Dyk: A porta inferi. In: ŠALDA, František Xaver. *Kritické projevy 3 (1896–1897)*. Ed. Karel DVOŘÁK. Praha: Melantrich, s. 406–410.
 101. ŠALDA, František Xaver, 1950a. Nové svazky Sborníku světové poesie. In: ŠALDA, František Xaver. *Kritické projevy 3*. Ed. Karel DVOŘÁK. Praha: Melantrich, s. 505–510.
 102. ŠALDA, František Xaver, 1950b. J. Vrchlický: Poslední sonety samotáře. In: ŠALDA, František Xaver. *Kritické projevy 3*. Ed. Karel DVOŘÁK. Praha: Melantrich, s. 132–143.
 103. ŠALDA, František Xaver, 1950c. Moderní poesie historická. In: ŠALDA, František Xaver. *Kritické projevy 3*. Ed. Karel DVOŘÁK. Praha: Melantrich, s. 107–131.
 104. ŠALDA, František Xaver, 1951a. Jiří Karásek: Sexus necans. In: ŠALDA, František Xaver. *Kritické projevy 4*. Ed. R. HAVEL. Praha: Melantrich, s. 27–33.
 105. ŠALDA, František Xaver, 1951b. A. Sova: Ještě jednou se vrátíme. In: ŠALDA, František Xaver. *Kritické projevy 5*. Ed. E. MACEK. Praha: Melantrich, s. 42–48.

106. ŠALDA, František Xaver, 1951c. Louis Arleth: Z podivných dum bardovy harfy [atd.]. In: ŠALDA, František Xaver. *Kritické projevy* 4. Ed. R. HAVEL. Praha: Melantrich, s. 46–49.
107. ŠALDA, František Xaver, 1954. Viktor Dyk o Jaroslavovi Vrchlickém r. 1903 a r. 1912. In: ŠALDA, František Xaver. *Kritické projevy* 9 (1912–1915). Edd. Rudolf HAVEL a Ludmila LANTOVÁ. Praha: Československý spisovatel, s. 108–110.
108. ŠALDA, František Xaver, 1959. Starý a nový Toman. In: ŠALDA, František Xaver. *Kritické projevy* 11. Ed. Z. TROCHOVÁ. Praha: Československý spisovatel, s. 22–28.
109. ŠEĽA, Artjoms, Boris OREKHOV a Roman LEIBOV, 2020. Weak genres: Modeling association between poetic meter and meaning in Russian poetry. In: *CHR 2020: Workshop on Computational Humanities Research*. Amsterdam: CEUR-WS, s. 12–31. Dostupné z: <http://ceur-ws.org/Vol-2723/long35.pdf>
110. ŠEĽA, Artjoms, Petr PLECHÁČ a Alie LASSCHE, 2022. Semantics of European poetry is shaped by conservative forces: The relationship between poetic meter and meaning in accentual-syllabic verse. *PLOS One*. Roč. 17, č. 4. Dostupné z: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0266556>
111. TARANOVSKY, Kiril, 1963. O vzaimootnoshenii stikhotvornogo ritma i tematiki. In: *American Contributions to the Fifth International Congress of Slavists*. The Hague: Mouton & Co., s. 287–332.
112. TARLINSKAJA, Marina a Naira OGANESOVA, 1986. Meter and meaning: The semantic halo of verse form in English romantic lyrical poems (iambic and

- trochaic tetrameter). *The American Journal of Semiotics*. Roč. 4, č. 3/4, s. 85–106. Dostupné z: <https://doi.org/10.5840/ajs198643/422>
113. TROST, Pavel, 1954. Poznámka k novému překladu Heina. *Slovo a slovesnost*. Roč. 15, č. 4, s. 187–188.
 114. VARCL, Ladislav et al., 1978. *Antika a česká kultura*. Praha: Academia.
 115. VIAZOVTSJEVA, Dar'ja Vladimirovna, 2021. Shramek Frania. In: *Entsiklopedija „Vsemirnaja istorija“* [online]. [cit. 2021-11-25]. Dostupné z: https://w.histrf.ru/articles/article/show/shramiek_frania
 116. VODIČKA, Felix, 2001. Literatura na počátku 20. století. In: JANÁČKOVÁ, Jaroslava a Jaroslava HRABÁKOVÁ (edd.). *Česká literatura na předělu století*. Jinočany: H&H, s. 125–148.
 117. VOLÍN, Jan, 2007. *Statistické metody ve fonetickém výzkumu*. Praha: EPOCH.
 118. ZÁVADA, Jaroslav, 1949a. *Úvod do estetiky ruského verše*. Praha: Universum.
 119. ZÁVADA, Jaroslav, 1949b. A. S. Puškin a český verš. In: DOLANSKÝ, Julius et al. (eds.). *Puškin u nás: 1799–1949*. Praha: Orbis, s. 243–261.
 120. ZÁVADA, Jaroslav, 1951. Verš Majakovského v českém překladě. In: KROUPA, Adolf (ed.). *Náš Majakovskij*. Praha: Svět sovětů, s. 186–202.
 121. ZHAKOVA, Natalia Kirillovna, 2003. K. D. Bal'mont: „Dusha Chekhii v slove i v dele“. *Russkaja literatura*. Č. 3, s. 198–203.
 122. ZHITNIK, Vladimir Konstantinovich, 1994. Cheshskaja literatura [na rubezhe XIX i XX vekov]. In:

Istorija vseмирnoj literatury: V 8 tomakh. Vol. 8.

Moskva: Nauka, s. 450–459.

123. ZVĚŘINA, Ladislav Narcis, 1917. [Recenze na:
ŠRÁMEK, Fráňa. Splav]. *Lípa*. Roč. 1, s. 96.